

[Finansministeren.]

kr. Her vil jeg da gerne erindre om, at det er nettoformuen, vi taler om. Det er jo ikke sådan, at hvis et parcelhus f.eks. er vurderet til 400.000 kr., så når formuen op til den grænse, vi taler om. Vi taler om den nettoformue, der er tilbage, efter at hele gælden er trukket fra. Jeg vil vove den påstand, at der er ikke mange parcelhusejere i dette land, som har 400.000 kr. i nettoformue i deres parcelhus.

I øvrigt er det jo rigtigt, som hr. Hans Lund sagde, at det er meget beskedne stigninger, der følger af dette forslag, og i en hel masse tilfælde er der endda tale om en direkte nedgang i formueskatten. Reelt vil formueskatten jo blive nedsat for formuer helt op til 1,3 mill.kr. Det ved oppositionspartierne udmærket godt. Det er også rigtigt, som hr. Hans Lund sagde, at skatten af en formue på 500.000 kr., altså en halv mill. kr., efter regeringens forslag bliver nedsat fra 1.800 kr. til 1.000 kr., og at skatten af en formue på 2 mill. kr. kun bliver forhøjet fra 15.300 kr. til 16.000 kr., altså med 700 kr. En formue på 2 mill. kr. får altså en belastning på 700 kr.

En anden ting, som bør gentages fra førstebehandling, er, at indkomstskatten fra 1970 til 1973 er steget med henved 70 pct., mens stigningen i formusskatten fra 1970 til 1973 bliver 60 pct., hvis lovforslaget gennemføres. Der bør jo være en vis parallelitet i udviklingen inden for de forskellige skatteområder.

Det er blevet sagt, at den forhøjelse, vi gennemfører ved at sætte den skattefrie bundgrænse op fra 300.000 kr. til 400.000 kr., ikke svarer til den forhøjelse, man skulle have efter udviklingen i ejendomsvurderingerne, men det er altså ikke rigtigt. Der er faktisk ikke ret meget af det, der er sagt fra oppositionens side, der er rigtigt. Vi kan tage den 13. almindelige vurdering som udgangspunkt. I 1965-66 var den skattefrie bundgrænse 90.000 kr. Lad os nu runde det op til 100.000 kr. for ikke at skulle diskutere kommaer. Den skattefrie bundgrænse sættes nu efter 15. almindelige vurdering til 400.000 kr., det vil sige, at den skattefrie bundgrænse er firdoblet fra 13. almindelige vurdering til 15. almindelige vurdering efter det forslag, som jeg har fremsat, og som flertallet går ind for. Det er altså simpelt

hen ikke rigtigt at sige, at vi ikke har taget hensyn til den udvikling, der har været. Vi har taget mere end hensyn til denne udvikling, sådan at vi kan sige, at for det store flertal, ja, selv for formuer op til omkring 1,3 mill. kr., medfører forslaget ingen forhøjelser — i mange tilfælde nedsættelser — og de forhøjelser, der kommer, falder på de store formuer, og her udgør de forholdsvis beskedne beløb, for vi sætter jo kun promillen op fra 9 til 10.

Stetter: Finansministeren fremfører som et argument for denne forhøjelse af formueskatten, at vi har set en stigning i beskatningen af almindelig indkomst, og det er jo rigtigt, at vi har mærket, at skattebyrden på den indkomst, vi har, er blevet større. Men netop denne kendsgerning er jo grundlag for at holde formueskatten nede, fordi langt de fleste af de penge er beskattet én gang tidligere, idet de under indtjeningen er indkomstbeskattet.

Der er måske ingen grund til at fortsætte denne diskussion, for afgørelsen er jo truffet, og vi har alle vor principielle holdning, men én ting kan finansministeren ikke bortforklare, nemlig den kendsgerning, at forhøjelsen af formuebeskatningen, som regeringen foreslår, giver et merprovenu, et årligt merprovenu i forhold til tidligere på 100 mill. kr.

Jens Foged: Det er utroligt, at finansministeren kan bruge $\frac{3}{4}$ af sin taletid til at snakke om de lempelser, der er med hensyn til denne formuebeskatning, som vitterlig giver et merprovenu på mere end 100 mill. kr. Så er der dog mere grund til at tale om forhøjelser.

Jeg tænker på alle de mennesker, der får disse papirformuer ind ad døren. Jeg var så sent som i går i et område, der var blevet omdannet til sommerhusområde, hvor ejendomsvurderingen for en enkelt landmand var blevet forhøjet med 1 mill. kr. Samtidig hermed har regeringen gennem restriktioner med hensyn til bebyggelse sørget for, at salg af de grunde, som forhøjelserne nu rammer, bliver hindret. Det vil sige, at vedkommende borger får en formue, som det er umuligt at omsætte, til trods for at vurderingen egentlig er baseret på, at der er en omsætningsmulighed. Den har regeringen altså